

Плем'я чекання
Сарнацька

Дійові особи (7 жінок):

Пенелопа - старовинна королева;

Права і Ліва - статуї;

Ксана - мати Ярини, дружина військового;

Ярина - молода жінка, дівчина військового;

Василина - сусідка, дружина голови села;

Слідча - майор поліції, дружина військового.

Одноразові особи:

Начальниця Слідчої;

Курва з контрольно-методичного відділу.

По бокам сцени стоять статуї Права і Ліва. На лавці в глибині сцени сидить Пенелопа, вона мле глину в тазу.

Сцена I

На сцену виходить старша жінка, Ксана:

- Ярина, ти де? Ану бігом іди їсти.

Входить молодша жінка, Ярина:

- Я не хооочу

Ксана:

- Бігом мені щоб поїла! Я сказала "раз", я сказала
"два"...

Ярина:

- Я не хооочу

Ксана:

- А що ти хочеш? Одна любов в голові.

Ярина:

- До нього мені хочеться

Ксана:

- Перехочеться

Ярина:

- Мамо, дай двісті гривень, я в гОрод з'їжджу

Ксана:

- Ти що думаєш, ти з сраки міністра випала?

Пауза. Жінки вертаються назад, ніби при перемотці кадру на відео. Сцена починається знову, але жінки під час розмови наспівують:

На сцену виходить Ксана:

- Ярина, ти де? Ану бігом іди їсти.

Виходить Ярина:

- Я не хооочу

Ксана:

- Бігом мені щоб поїла! Я сказала "раз", я сказала "два"...

Ярина:

- Я не хооочу

Ксана:

- А що ти хочеш? Одна любов в голові.

Ярина:

- До нього мені хочеться

Ксана:

- Перехочеться

Ярина:

- Мамо, дай двісті гривень, я в город з'їжджу

Ксана:

- Ти що думаєш, ти з сраки міністра випала?

Пауза. Жінки вертаються назад, ніби при перемотці кадру на відео. Сцена починається знову, жінки наспівують, до їх голосів тепер долучається хор:

На сцену виходить Ксана:

- Ярина, ти де? Ану бігом іди їсти.

Виходить Ярина:

- Я не хооочу

Ксана:

- Бігом мені щоб поїла! Я сказала "раз", я сказала "два"...

Ярина:

- Я не хооочу

Ксана:

- А що ти хочеш? Одна любов в голові.

Ярина:

- До нього мені хочеться

Ксана:

- Перехочеться

Ярина:

- Мамо, дай двісті гривень, я в город з'їжджу

Ксана:

- Ти що думаєш, ти з сраки міністра випала?

Встає Пенелопа. Всі на сцені завмирають. Вона питає:

- Це там Він?

Оживає Права:

- Він

Ліва:

- Не він.

Пенелопа:

- Ладно.

Сідає і далі мле глину. Всі на сцені відмирають.

Ксана:

- А нащо тобі в гОрод?

Ярина:

- А я в гОроді куплю собі плаття, таке, щоби воно мене обтягнуло тут, і тут, і тут, отправлю йому фотку, він побачить і сразу до мене у відпустку втіче.

Ксана:

- А ось я достану лозиняку і як дам тобі за ті твої "фотки"! Сядь, мені треба з тобою поговорити.

Ярина (злякано):

- Це щось про тата?

Ксана:

- Може ти спочатку поїси?

Ярина (злякано):

- Ні, я тепер вже точно не поїсу!

На сцену виходить Василина:

- Кхе, кхе. Вибачте, що втручаюсь в вашу сварку.

Ксана (улесливо):

- А ми не сваримось. Як ваше здоров'я Васирино Семенівно?

Василина:

- Моє здоров'я добре. У нас в сім'ї все як завжди, скучно, спокійно. Корова отелилась.

Ксана (улесливо):

- Доброго їй здоров'ячка

Василина:

- Я прийшла висловить співчуття від голови села. І всього села. Ось п'ятсот гривень.

Ярина:

- Що?!

Василина:

- Мамка не казала тобі? Ой, горе то яке, бідна дитина. Твій тато помер.

Ярина:

- Як помер?!

Ксана:

- Не помер

Василина:

- Та помер, помер.

Ксана:

- Ярино, твій тато пропав безвісти. Він не помер.

Ксана достає бумажку, читає:

Сповідання сім'ї номер тисяча вісімсот шістдесят один

Сповідую Вас зі скорботою про те, що Ваш (Ваша) _____
чоловік _____

(ступінь споріднення,
_____ молодший сержант Степанюк Василь Миколайович _____
військове звання, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності))
_____ стрілець-помічник гранатометника стрілецького відділення
стрілецького взводу зведеної роти військової частини А1814, зник
безвісти під час захисту Батьківщини в районі н. п. Іванівське
Донецької області.

((відомості про місце, дату та причини смерті (загибелі), захоплення
в полон або заручником, інтернування або зникнення безвісти та
зв'язок смерті (загибелі) із виконанням обов'язків військової служби,
захистом Батьківщини)

Це Сповідання є підставою для подання документів для
призначення пенсії (допомоги) і надання пільг у встановленому
законодавством порядку.

Всі акторки на сцені, включно зі статуями повільно
дістають такі самі бумажки, повільно їх розгортають і
співають:

- Сповідання сім'ї номер тисяча вісімсот шістдесят один.

Сповідую Вас зі скорботою про те, що Ваш (Ваша) чоловік (ступінь споріднення, молодший сержант Степанюк Василь Миколайович військового звання, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності))

стрілець-помічник гранатометника стрілецького відділення стрілецького взводу зведеної роти військової частини А1814, зник безвісти під час захисту Батьківщини в районі н. п. Іванівське Донецької області.

((відомості про місце, дату та причини смерті (загибелі), захоплення в полон або заручником, інтернування або зникнення безвісти та зв'язок смерті (загибелі) із виконанням обов'язків військової служби, захистом Батьківщини))

Це Сповідання є підставою для подання документів для призначення пенсії (допомоги) і надання пільг у встановленому законодавством порядку.

Після закінчення співу, Ярина:

- Наш тато помер?

Ксана:

- Та не помер він. Ти що батька не знаєш? То такий що його лопатою не доб'єш.

Ліва статуя достає табличку на палиці: "Доб'єш"

Права статуя достає табличку на палиці: "Не доб'єш"

Василина, кладе гроші на стіл:

- Яка трагедія! Серце рветься навпіл, просто навпіл.

Василина обіймає Ярину, та пручається. Василина:

- Ой, біда, біда. (Тихо і швидко, до Ярини)
Отпустила твоя мамка чоловіка, не берегла. Якби
не отпустила, то був би живий.

Ксана:

- Що ти сказала?

Василина:

- Ой, та нічого я не сказала.

Ксана:

- Ні, я чула, що ти сказала!

Василина:

- Нічого я не сказала, тобі з горя чудиться.

Ксана:

- Ах ти ж скотина чорнорота, ану йди геть з мого
двору!

Василина:

- Отак ти заговорила? Я тобі п'ятсот гривень несучу, а
ти мене скотиною?

Ксана:

- Зара як дам - юшкою вмиєшся!

Ксана, іде за куліси, виходить зі шваброю:

Василина поки її нема, забирає гроші зі столу. Вона
бачить Ксану зі шваброю і тікає з двору.

Василина (на бігу):

- Поліція! Поліція! Викличте скору! Степанючка з
ума від горя зійшла!

Ярина:

- Мамо, остав в спокої ту придурошну! Що з
батьком?!

Ксана:

- Доню, живий він, я відчуваю.

У Ксани дзвонить телефон. Вона знаходить його на
столі і бере трубку:

- Ало

Слідча:

- Добрий день, це вас турбує старший слідчий слідчого управління майор поліції Безлюдна Ольга Анатоліївна.

Ярина:

- Це хто?

Ксана (пошепки до Ярини):

- Якийсь майор

Ксана (в трубку):

- Так, так.

Слідча:

- Я з приводу зникнення безвісті в зоні бойових дій вашого чоловіка. Вам необхідно приїхати до мене для написання заяви та допиту.

Ярина:

- Це вона буде тата шукать?

Ксана (пошепки до Ярини):

- Бачиш, твого тата знайдуть спеціальні органи. Все буде добре.

Ліва статуя достає табличку на палиці: "Не буде"

Права статуя достає табличку на палиці: "Буде"

- У вас є спільні діти?
- Єсть
- Дитину треба взяти з собою для відібрання біологічних зразків на експертизу.

Ксана (пошепки до Ярини):

- Будуть в тебе щось відбирать.

Ярина:

- Що?

Ксана (пошепки до Ярини):

- Я не поняла.

Ярина:

- А як же ми поїдем, якщо в нас грошей нема?

Ксана (в трубку):

- Та ми б з радістю, але в нас немає грошей.

Слідча:

- Що ви кажете? Погано чути.

Ксана (голосно):

- У нас грошей нема.

Слідча:

- Ну, я не знаю, позичте в когось.

Ксана:

- Тут в селі ні в кого нема. В кого позичити?

Слідча:

- У сусідів.

Ярина (сміється):

- У сусідів

Всі на сцені завмирають. Пенелопа встає із лавки.

- Так тихо навколо. Я не чую скрипу човна.

Ліва статуя:

- Бо він вмер

Права:

- Не драматизуй. Він у плаванні. В тебе чоловік - герой. З ним непросто жити.

Ліва:

- Ти з ним і не жила. У тебе коли востаннє був секс? Вісім років назад?

Права:

- Коли він вернеться, у нас буде зранку до ночі один тіки секс. І взагалі, при чому тут секс?

Ліва:

- Секс завжди при чому. Будеш все життя жити одна і без всякого сексу.

Права:

- Ну і ладно. Ніхто мені крім нього не треба.

Ліва:

- Ой, чуєш? Хтось прийшов в приймальню. Це напевно знов Евантій - купець і мандрівник. Той що

минулого разу приніс тобі два кілограми золота та тридцять крикливих птахів в клітках.

Права:

- Він товстий і в нього з рота тхне.

Ліва:

- А може це Деміан – воїн-найманець, який так добре володіє своїм списом. Він п'є мало, їсть просто і спить один на дерев'яній лаві.

Права:

- Кажуть, що він спить один, бо любить задовольняти себе рукою, дивлячись на своє відображення у великому мідному дзеркалі.

Ліва:

- Бо там є на що подивитись!

Пенелопа:

- Тихо!!! ... Чому так тихо? Чому мені так тихо?

Пенелопа сідає і далі мене глину. Всі на сцені відмирають.

Ксана іде по сцені в ту сторону, куди пішла Васирина, підходить до тину, спирається і гукає:

- Васириноooo

Ярина:

- Мамо що ти робиш?

Ксана:

- Буду гроші позичать.

Ярина:

- А як же твоя жіноча гордість?

Ксана:

- Пропала безвісти з твоїм батьком. Або в полоні, або поранена десь лежить. Васириноoo!

Василина:

- Чого тобі? Міліція вже їде, будуть тебе в турму сажать.

Ксана:

- Це харашо, хоч висплюсь. А поки дай мені назад п'ятсот гривнів.

Василина:

- Це мені моральна компенсація

Ксана:

- За шо?

Василина:

- За глупу мою доброту. Все життя людям одно добро роблю і ніякої благодарності.

Ксана:

- Ладно, я поняла. Позич.

Василина:

- З чого віддасиш?

Ксана:

- З зарплати.

Василина:

- Нема в тебе більше зарплати. Я чоловіку подзвонила, звільнили заднім числом.

Ксана:

- Василичко, віддай гроші, мені в город нада, на допит. Там чоловіка мого шукають.

Василина:

- А от бо жадна дуже. Хотіла розбагатіть, одправила мужа на війну? Тепер виплат жди.

Ксана намагається впіймати її рукою через забор, але промахується:

- Як виплати прийдуть, то я тобі вдвічі більше віддам.

Василина:

- Клянешся?

Ксана:

- Клянусь.

Василина віддає їй п'ятсот гривнів через забор.

Сцена II

Вокзал, лавки. На лавках сидять сім жінок. Лунас об'ява:

- Для тих хто чекає, закінчується посадка на фірмовий поїзд «Оберіг» сполученням Харків – Львів. Пасажири, будьте уважні і обережні, закінчується посадка на фірмовий поїзд «Оберіг» сполученням Харків – Львів.

Ксана:

- Я була уважна і обережна. Але чоловік пішов добровольцем у 2022-му і від чекання в мене посивіло півголови, залізо в крові впало наполовину, а тиск навпаки, в половину піднявся. Вчора мені сказали, що чоловік пропав безвісти. Чекання походить мені з жовтуватою плямою від потопу на стелі над моїм ліжком, на яку я дивилась щоранку. Ми дивились одна на одну шістсот двадцять три дні, а сьогодні зранку я пішла намішала фарби і покрасила стелю.

Інша жінка:

- Ні, чекання походить на стілець. Коли чоловік приїжджає у відпустку, я доставляю третій стілець до столу. Коли знов їде, прибираю. Залишаю два – собі і дитині.

Інша жінка:

- Чекання походить з криком котів, які шукають мого чоловіка по хаті і не знаходять.

Інша жінка:

- На дурнуваті питання від знайомих "як ти його відпустила?", "він досі служить?".

Інша жінка:

- На дзвін кружки об дерев'яний стіл. Коли лишилась одна в квартирі, у всього з'явився звук. Раніше звуку не було, а був гамір, сміх, розмови.

Інша жінка:

- На баняк, наповнений горем, який я несу на голові. В баняку по вінця. Іноді баняк хитається і розхлюпується горе. Колись я не втримаю і він впаде – тоді я збожеволію.

Інша жінка:

- На горнятко з-під кави. Коли він приїжджає – мию, потім перед від'їздом він п'є каву і я лишаю горнятко немитим до наступного приїзду.

Всі жінки встають і показують, як миють горнятко.

Потім сідають назад.

Інша жінка:

- На телефон, який мовчить.

Інша жінка:

- На пусту подушку поряд, безсоння і тишу.

Інша жінка:

- На шум води з крану. Коли він поїхав на війну, я часто плакала сидячи на підлозі у ванній кімнатідесь у гостях чи на роботі і вмикала воду, щоб ніхто не почув.

Інша жінка:

- На запах лаванди. Так пахне в квартирі наших спільних друзів, де я проводила тижні, бо боялася бути сама вдома.

Інша жінка:

- На йобану тишу весь час.

Інша жінка:

- На його жетон на моїй шиї і зорі на небі, бо наступна наша зустріч буде там, де немає часу і простору.

Інша жінка:

- На камінь і прихований крик, коли не можна кричати.

Інша жінка:

- На його футболку, яка весь час лежить в мене під подушкою.

Всі жінки встають і показують, як складають футболку.

Інша жінка:

- На дзвін у вухах.

Інша жінка:

- На вибухи.

Інша жінка:

- На метроном щоранку о 9:00.

Інша жінка:

- На холод в животі.

Інша жінка:

- На бур'ян, який весь час наростає.

Інша жінка:

- На писк у вухах.

Інша жінка:

- На дзижчання.

Ярина (голосно):

- Чекання походить на поцілунки в кафе Золота чашка у Слов'янську і ночівлю в зйомній квартирі повній баулів і коробок з патронами. І на зоряне небо в лісі над карематом, на якому ми разом заснули і на повідомлення "я кохаю тебе" в п'ятій ранку і на обручку з кільця від гранати..

Ксана:

- На що, на що? Яку обручку?

Ярина ховає руку за спину.

Ксана:

- Я тебе заміж не віддаю! І не віддам за хлопця, який не може купити нормальної обручки.

Ярина:

- А я тебе не питатиму!

Ксана:

- Я тобі зараз дам по сраці і не буде тобі весілля! Послав Бог дитину.

Ліва статуя достає табличку на палиці: "Не буде"

Права статуя достає табличку на палиці: "Буде"

Лунає об'ява:

- Пасажири, будьте уважні і обережні, фірмовий поїзд «Оберіг» сполученням Харків – Львів рушає з першої платформи.

Ксана встає, робить пару кроків вправо і каже:

- Ой, щось дівчата я слаба.

Інші жінки, які сидять зправа ловлять її і кажуть хором:

- Ой, щось дівчата я слаба.

Ксана встає, робить пару кроків вліво і каже:

- Ой, щось нема в мене сил.

Інші жінки, які сидять зліва ловлять її і кажуть хором:

- Ой, щось нема в мене сил.

Всі жінки танцюють танок в стилі стародавніх обрядів.

Сцена III

Ксана сидить в кабінеті у Слідчої, на підлозі біля неї торба. В кутку кабінета велика статуя Феміди, покрита полущеною золотою фарбою, в одній руці у неї погнуті ваги, в другій – замість меча стирчить великий болт. Голосно тікає годинник. На руку з болтом надіто три великі резинки для волосся і рожевий браслет з написом "I love Paris". Ксана роздивляється по кімнаті.

Слідча:

- Для розслідування мені потрібно допитати вас. Ми відібрали біологічні зразки у вашої доньки, як кровного родича зниклого безвісти. Тепер розкажіть про вашого чоловіка.

Ксана:

- І ви його знайдете?

Слідча:

- Розумієте, зараз тіла привозять такі, що їх впізнати неможливо.

Ксана:

- Це не про мого. Мій живий. То такий шо його лопатою не доб'еш.

Ліва статуя дістає табличку на палиці: "Доб'еш"

Права статуя дістає табличку на палиці: "Не доб'еш"

Слідча:

- Ну звичайно він живий.

Відкриваються двері, якась жінка кричить:

- Оля, блядь, де клопотання на варту по вчорашньому бандіту? (до Ксани) Ой, вибачте у вас допит. (до Слідчої) Зайдеш до мене.

Двері закриваються.

Ксана:

- Це ваша начальниця, да?

Слідча:

- Да

Ксана:

- Неприємна жінка.

Слідча:

- Да

Ксана:

- Мій чоловік. Високий, кремезний, гарний. Звати Василь, позивний "Дєд".

Слідча (в шоці):

- Василь, позивний "Дєд"?

Ксана:

- Дєд

Слідча (в шоці):

- А яка бригада?

Ксана (достає телефон, читає):

- А1814

Слідча(встає зі стільця):

- Як рік народження Тараса Григоровича Шевченка?

Ксана:

- Так!

Слідча сідає на стілець і закриває обличчя руками.

Ксана:

- Ей!

Слідча плаче.

Ксана:

- Ей! Ви чого?

Слідча:

- Мій чоловік Василь, позивний "Дед", з частини з номером як рік народження Тараса Григоровича Шевченка загинув три місяці тому під Кремінною.

Слідча лізе в стіл і риється під ним. Вона викидає звідти папери.

- Зараз, зараз.

Вона достає портрет з чорною стрічкою. Ксана обходить стіл, підходить до неї, вони разом дивляться на портрет.

Ксана:

- Високий, кремезний, гарний.

Слідча:

- Да

Ксана, йде до своєї торби, дістає портрет в рамці, без чорної ленти:

- Мій.

Слідча:

- Кремезний.

Стук в двері, входить жінка:

- Оленька, вибачте. Я розумію, що у вас важливі питання, але сьогодні спливає строк на депутатське звернення по тому провадженню, де в депутата вкрали велосипед. Оленька, надайте негайно відповідь, депутат дзвонить і лютує.

Двері закриваються.

Ксана:

- А це хто?

Слідча, ставить портрет на стіл:

- А це курва з контрольно-методичного відділу. В мене щодня по десять нових проваджень по зниклих, але я маю депутату про велосипед відповідати.

Ксана обнімає Слідчу за плечі і ставить портрет на стіл біля першого.

Слідча:

- Мені віддали телефон чоловіка разом з іншими речима. Я відкрила, а там знаєш що?

Ксана:

- Що?

Слідча:

- Переписки! З бабами!

Ксана:

- З якими бабами?

Слідча:

- З тими самими бабами!

Ксана:

- Та ну. Може ти не так поняла?

Слідча:

- Та як не так, якщо вона йому скидає фото в
полотенці, а він їй шле смайлики з полуничкою?

Ксана:

- От гандон! Господи прости (хреститься)

Слідча:

- А друга баба йому пише "спасіба за ці трусіки", і
шле жопу в трусіках. І це тільки те, що я сразу
знайшла, поки не розбила телефон.

Слідча бере портрет і пхає його під стіл.

Ксана:

- От хай би йому срачка вхопила!

Слідча (сміється):

- На тому світі?

Ксана:

- Та хоч на якому! Господи прости (хреститься)

Відкриваються двері, перша жінка (начальниця)

кричить:

- Оля, блядь, де клопотання? (до Ксани) Вибачте.

Двері закриваються.

Ксана:

- Ладно ще секс. Але якщо я про свого дізнаюсь, що
він купив комусь труси, поки я дитині на
університет збираю, тоді йому краще тікати через
гори і жити в Угорщині. Це ж треба, яка скотина.
Ти ж красива жінка.

Слідча:

- П'ятнадцять років прожили. Дитина в другий клас
пішла.

Ксана:

- Уму непостижимо. Така красива жінка.

Слідча:

- Гандон.

Ксана:

- Да.

Слідча:

- Краще, аби твій сам знайшовся. Ми більше мертвими займаємся. Може він тобі завтра сам подзвонить і все буде добре.

Ліва статуя достає табличку на палиці: "Не буде"

Права статуя достає табличку на палиці: "Буде"

Встає Пенелопа, всі завмирають.

Пенелопа:

- Любов зробила мене слабкою. Що я тепер? Чекання. Я віддала йому своє серце і чекаю чи він поверне його, чи я помру без серця.

Ліва:

- А могла б вийти за Еврістея і жити у великому місті Аргосі, посеред блискучих храмів та благовоній, а не сидіти все життя на Ітаці.

Права:

- Він алкоголік і аб'юзер, правильно я йому відмовила.

Ліва:

- А дурненьку Арістомаху тут же на ньому підженили. Тепер її чоловік – могутній правитель, який веде війська та приймає гінців. Її красу оспівують поети.

Права:

- Мене теж оспівують поети!

Ліва, відкашлюється і декламує:

- "Вночі пряде, вдень нитку розплітає,
Вірна, мов камінь, сіра, мов миша."

Права:

- Мов що?

Ліва, радісно:

- Мов хто. Мов миша.

Права:

- Ну це вже занадто.

Ліва:

- А ввечері, після виконання державних обов'язків, Арістомаха та Еврістей прогулюються ринком на Агорі Агорській, купують тканини з Мілета, парфуми з Єгипту і золоті прикраси.

Права:

- Удачі їм. Щастя, здоров'я. Коли вернеться Одиссей ми попливем на Аргос, я вдягну його дари з далеких країн і ми ще подивимось, про кого більше співатимуть поети. Шкода, що пілатес, ще не придумали. Але я можу зберегти фігуру прядінням і моральними переживаннями.

Ліва:

- Ти би бачила, яка на замковій кухні антисанітарія, взагалі б нічого не їла.

Права:

- Тим більше.

Пенелопа:

- Але ким би я була без своєї любові?

Сцена III

Ксана заходить на подвір'я свого будинку. На крильці сидить Василина, вона нахилила голову на коліна.

Ксана:

- Василино, якщо тобі аж так не йметься повернути свої гроші, то сильно не сподівайся. Грошей в мене нема.

Василина (піднімає голову, дивиться перелякано):

- Та які гроші, чоловіка мого мобілізували вчора. Він все сварився, що поліція не знайшла похитителя велосипеда. І от він вчора поїхав в гОрод, щоб розібратися з тими гадами, чому вони наше майно не шукають. Тут в селі всі знали, що він поважна людина і не трогали його. А по дорозі в гОрод його зустріли немісцеві поліцейські і

мобілізували. І тепер він в навчальному центрі. А я не знаю що робить, що збирає йому?

Ксана (кривляє Василю):

- А нащо ж ти його відпустила?

Василю:

- Прости мені, я дурна була, а тепер змінилась. Що мені робить?

Ксана:

- Що робить, що робить. Заходь в хату. Розберемся.

В двір забігає Ярина:

- Мамо, пока! Я їду виходить заміж!

Ксана:

- Куди?!

Ярина:

- Він купив мені квиток на фірмовий поїзд «Оберіг» сполученням Харків – Львів, я їду в Харків і нас там завтра розпишуть.

Ксана:

- Ти його ще мало знаєш!

Ярина:

- Я дуже добре його знаю! В нього зовнішні кутики очей трохи донизу і одна довга війка на правому оці. Він смикає плечем два рази коли задумується. Він ненавидить, коли я притуляю до нього свої холодні ноги і свариться. Він кусає себе за щоку коли йому тривожно. Якщо дати йому список покупок в магазин, то він полюбому його загубить і купить що попало. Говорить по телефону лише стоячи. Любить бутерброд з салом запивати какао. А ще він морщить носа, так, що на ньому з'являються морщинки і сміється, коли я гладжу їх пальцем.

Ксана:

- І на цьому ти збираєшся будувати сім'ю?

Ярина:

- А на чому треба будувати сім'ю?

Ксана:

- Я не знаю!

Ярина:

- Ніхто не знає!

Встає Пенелопа:

- На любові! На любові треба будувати все.

Ксана (Пенелопі):

- Не вмішуйтесь коли я з дочкою говорю!

Пенелопа (смущається):

- Вибачте.

Пенелопа сідає.

Ярина:

- Нема про що тут говорити! Я зараз сяду в фірмовий поїзд «Оберіг», поїду в Харків і завтра вийду за нього заміж. Бо він самий кращий в світі. І у нас все буде добре!

Права статуя дістає табличку на палиці: "Буде"

Пауза, всі повертаються до лівої статуї.

Ліва статуя повільно дістає табличку на палиці:

"Точно"